

[Pia Kjærsgaard]

Fremskridtspartiet ville også finde, at dette forslag var et stort fremskridt, hvis staten havde råd til at betale pensionsbeløb til arbejdsdygtige personer mellem det 60. og 67. år. Realiteterne fortæller os desværre, at der ikke er råd til det. Hvis regeringen i stedet havde foreslået en bedre folkepension til de ældre medborgere, så havde fremskridtspartiet omgående tilsluttet sig lovforslaget. Vi har jo selv foreslået en forbedret folkepension så sent som i 1984, men lovforslaget vandt ikke gehør herinde.

Vi mener, at dette forslag står i skærende kontrast til de nedskæringer, der skal finde sted på rigshospitalet, og som viser, at regeringen nu er kommet så langt ud, at man ikke engang kan sørge for dem, der på grund af sygdom eller handicap ikke har deres arbejdsdygtighed.

Ministeren skriver i bemærkningerne, at det skal være den sociale pensionsfond, der skal holde for. Den går altså bare ikke. Samfundsøkonomisk er det ligegyldigt, om en eventuel pensionsforhøjelse finansieres af en fond eller af de løbende indtægter. Udbetales der fra fonden, skal der strammes på andre udgifter eller indtægter, hvis den økonomiske virkning skal være neutral.

Formålet med denne arbejdsdygtigheds-pension er også at trække nogle flere ud af arbejdsløhedskøen, når flere måske kan gå på delpension. Det er efter vores opfattelse også en forkert måde at anskue tingene på. Det er ikke et spørgsmål om at fordele en bestemt portion arbejde. Arbejde skaber arbejde, og ved at lade folk gå på pension eller i ledighed på anden måde udløses større arbejdsløshed, vel at mærke hvis man ser på samfundet som en helhed.

Nu tillader tiden ikke, at jeg går ind i en større uddybning af lovforslaget, men der vil blive rigeligt at tage fat på i udvalgsarbejdet. Lad mig dog slå fast til sidst: vi må vente med at bruge de midler, vi indtjener, indtil økonomien i dette land igen er bragt på fode, og desværre ser det ud til at have lange udsigter. Vi vil til den tid foreslå, at der skal ske en generel nedsættelse af pensionsalderen. Indtil da må det være vores, jeg havde nær sagt forbandede pligt at sørge for, at vore folke- og invalidepensionister får en tålelig tilværelse.

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg vil gerne sige mange tak til ordførerne, både dem, der havde positive, og dem, der havde mere kritiske bemærkninger til lovforslaget, for under alle omstændigheder tror jeg, at der i befolkningen er et ønske om, at vi får en diskussion om, hvordan vi kan få nogle mere fleksible forhold for mennesker, der kommer op i årene og godt selv vil have mulighed for at tilrettelægge overgangen fra arbejdsliv til pensionisttilværelse.

Det, der så undrer mig, er den tale, hr. Erik B. Smith holdt på vegne af socialdemokratiet. Han nævnte en lang række punkter, som han syntes var glimrende og sammenfaldende med de tanker, man gjorde sig i socialdemokratiet, men sluttede så alligevel af med, at det var en forkert måde, fordi der alligevel i dette forslag var nogle ting, der ikke var, som de skulle være. Hvis begrundelsen er den, som hr. Erik B. Smith brugte, nemlig at det var da en gevaldig masse ideologi, der var i dette forslag – sådan hørte jeg det – så må jeg da spørge, om det under alle omstændigheder ikke er en ideologi, vi kan være fælles om, hvis vi skal lave en ordning, der netop går ud på at være et fleksibelt og smidigt tilbud til de ældre medborgere.

Jeg må samtidig sige, at jeg har lidt svært ved at se, at den model, der nu er valgt, i hvert fald set med hr. Erik B. Smiths øjne skulle være specielt til fordel for arbejdsgiverne. Det fører nemlig over til det næste spørgsmål, som andre ordførere har været inde på, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt man har krav på deltid. Fru Birthe Hansen var inde på det, og hr. Tinning var også inde på det. Man stiller i hvert fald sig selv det spørgsmål, om det er disse ordføreres mening, at vi her fra huset skal begynde at gribe ind i forhandlingerne på arbejdsmarkedet og i overenskomsterne for så vidt angår spørgsmål om deltid.

Jeg vil også sige til fru Birthe Hansen, at jeg synes, at det var positivt at høre hendes indlæg – jeg kunne nemlig godt lide de begrundelser, som fru Birthe Hansen brugte; til trods for de senere kritiske bemærkninger synes jeg, at det var positivt, at man også fra SFs side gerne vil gå ind i nogle drøftelser og principielt ser med glæde på, at man kunne få større fleksibilitet til glæde for det enkelte menneske på dette område.

Hvad enten det drejer sig om delpension eller efterløn, er det bestemt ikke mit ønske,